

CİNLER GÖKTEN HABER ÇALAR MI?

Cevap: Şuara 210-212. âyetlerde Kur'ân'ı şeytânların indirmedeği, zaten onların böyle bir şey yapamayacakları, böyle yüce sözleri duymaktan men'edildikleri bildirilmiştir.

Hicr: 16-18'nci âyetlerde de Allah'ın, göğü yıldız kümeleriyle yani galaksilerle süslediği ve kovulmuş şeytandan koruduğu, yüceler âleminden haber çalmak için kulak kabartan şeytanların da parlak bir ışınla yakıldığı belirtilmektedir.

Aynı mana, Saffat (Sâffât: 56/6-10) ve Mülk (Mülk: 77/5) Surelerinde de vurgulanmıştır.

Şeytânlar (kötü cinler) yüce topluluğun sözlerini işitemezler. Yüce topluluğun konuşmalarını işitmek için çabalayan, onlara kulak kabartan şeytânların üzerine ışınlar atılarak meleklerin sözlerini duymalarına engel olunur.

Âyetlerden, şey-tânları kovmak üzere salınan ışınların, onları çılgın alev gibi yaktığı anlaşılmaktadır. Onları izleyip yakan bu ışın azâbından ayrı olarak onlara, cehennemde de çılgın alev azâbı vardır. Şeytânlar gök haberlerini çalmağa çalışınca üzerlerine salınan ışınlarla kovulurlar. Bu, birinci mâ-nâdır.

Başka bir tefsîre göre de *“Biz onları şeytânlara taşlamalar yaptık”* âyetinin anlamı şudur: Biz yıldızları, insan şeytânları olan müneccimlerin (astrologların) taşlamaları yaptık. Onlar görünmeyene taş atar gibi yıldızlara bakarak birtakım sözler atarlar; ge-lecekten haber verir, kehanetlerde bulunurlar. Bâtıl düşüncelerini yıldızlara atarlar, onlara dayan-dırırlar. Yıldızlardan ahkâm çıkarırlar. Bunlar, hep görünmeyene taş atmaktır. Rûhsal varlıklar olan cinlerin, kendilerinden daha üstün olan melekler topluluğundan haber çalması mümkündür. Cinlere atılan kıvılcımlar, meteor taşlarının hava ile sürtünmesinden çıkan ışıklar değil, onların yüceler âlemine yaklaşmalarını önleyen nûr(ışın)lardır. Bunlar, maddi gözle görülemez. İnsan duyularının uzanamayacağı rûhsal konularda akıl yürütmelerle hüküm vermek doğru olmaz.

Muhammed İzzet Derveze'nin, Cin Sûresinin tefsirinde söylediği gibi, Peygamber (s.a.v.)

dönemindeki Araplar, büyücü ve kâhinlerin, cinlerle ilişkili olduklarına, cinlerden herhangi birinin gökten haber çalıp büyücü ve kâhinlere verdiği ve gökten haber çalanların ardından şi-hâblar (kıvılcımlar, ışınlar) atıldığına inanırlardı. Herhalde yıldız kaymaları, düşen meteor taşları, onların dikkatini çekmiş ve onları böyle bir yoruma götürmüştür. Bu düşünce ve inançta olan Araplar, Hz. Muhammed'in de şâir, kâhin, büyücüler gibi cinlerden haber aldığını sandıkları için ona büyücü, kâhin, şâir, mecnûn demişlerdi. İşte Kur'ân-ı Kerîm, Sâd Sûresinin 4., Şuarâ Sûresinin 210-212, 221-223., Tur Sûresinin 290. âyet-lerinde Arapların, Hz. Muhammed hakkındaki bu düşüncelerini red-detmektedir.

Şeytânların gökten haber çalamayacaklarının, atılan ışınlarla kovu-lacaklarının yinelenmesindeki asıl gaye, Hz. Muhammed'e vahyedilen Kur'-ân'ın, cin telkini değil, melek vahyi olduğunu vurgulamaktır. Onun için Kur'ân vahyini getiren meleklerin de gözetim altında gönderildikleri, şeytânların ona kendi düşüncelerini katamayacakları vurgulanır. Şayet şeytanlar, Peygamber(as.)e gelen vahye sokulup o yücelerden gelen sözleri çalmaya yeltenirse o vahyi getiren meleklerin ve o vahyin parlak ışıkları onlara sokulmaya çalışan habis şeytanları yakar. Hiçbir suretle şeytan vahiy sözünü bozamaz.